

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku (...)

przy uczestnictwie "D. spółki z o.o." spółki komandytowo-akcyjnej w W., S. B.,
Syndyka masy upadłości E. K. - J. K., Banku Spółdzielczego w D., E. O. i "S." Sp. z
o.o. w D.

o wpis hipotek w dziale czwartym księgi wieczystej nr (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 grudnia 2020 r.,

skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

1. oddała skargę kasacyjną,

2. nie obciąża S. B. kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w O. zmienił rozstrzygnięcie referendarza sądowego i wpisał w dziale IV księgi wieczystej nr (...), prowadzonej dla nieruchomości gruntowej, na której deweloper E. K. (poprzednio E. K.) wybudowała dwulokalowe budynki mieszkalne w zabudowie szeregowej, hipotekę umowną kaucyjną do kwoty 450 000 złotych na rzecz „D. spółki z o.o. oraz

hipotekę umowną kaucyjną do kwoty 483 000 zł na rzecz S. B. na pierwszym miejscu hipotecznym).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wobec dewelopera - E. K. toczyło się postępowanie upadłościowe, wszczęte postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 czerwca 2013 r., do którego miały zastosowanie art. 425¹ - 425⁵ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tj. Dz. U. z 2015 r. - dalej jako p.u.n.). Korzystając z możliwości przewidzianych w tych przepisach zgromadzenie nabywców lokali mieszkalnych uchwaliło o kontynuacji przedsięwzięcia deweloperskiego, które zostało dokończzone, a syndyk sprzedał wyodrębnione lokale nabywcom, z którymi wcześniej były zawarte umowy przedwstępne dotyczące. Przedmiotem zbycia były też udziały w nieruchomości gruntowej objętej wyżej wymienioną księgą wieczystą. Zdaniem Sądu Rejonowego, do przeniesienia własności wyodrębnionych lokali nie ma zastosowania art. 313 ust. 1 p.u.n., według którego sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym wywołuje skutki sprzedaży egzekucyjnej. Wiąże się z nią wpływ do masy funduszy uzyskanych ze zbycia a takich skutków nie rodzi sprzedaż deweloperska. Sąd Rejonowy odwołał się do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2011 r. (II CSK 364/10) w którym stwierdzono, że ustanowienie przez spółdzielnię odrębnej własności lokalu w jej zasobach, a następnie jego przeniesienie na rzecz osoby, której dotychczas przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do tego lokalu w celu zrealizowania roszczenia przewidzianego w art. 171¹⁴ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze z. dalej jako u.s.m.) w zw. z art. 86 p.u.n. i art. 54 ust. 1 u.s.m. nie może być utożsamiane ze "sprzedażą dokonaną w postępowaniu upadłościowym" w rozumieniu art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n.

W przypadku hipoteki ustanowionej na rzecz S. B. ma zastosowanie art. 76 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece Dz. U. 1982.19.147 ze zm. według stanu obowiązującego do dnia 31 grudnia 2015 r. - dalej jako u.k.w.h.), jako że nieruchomość objęta księgą wieczystą (...) wydzielona została z nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...), obciążonej już hipotecznie na rzecz tego wierzyciela. Podział nieruchomości uzasadniał zatem dokonanie wpisu

na podstawie art. 76 u.k.w.h., skoro skutki z art. 313 ust. 1 p.u.n. w tym wypadku nie występują.

W wyniku apelacji części wnioskodawców będących właścicielami lokali mieszkalnych, Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 26 lutego 2018 r. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu pierwszej instancji między innymi w ten sposób, że utrzymał w mocy, dokonany przez Referendarza Sądu Rejonowego w O. w dniu 18 października 2016 r., wpis polegający na wykreśleniu wpisu hipoteki umownej kaucyjnej łącznej do kwoty 483 000 zł na rzecz S. B. w księdze wieczystej nr (...) w części w jakiej hipoteka ta obciążała oznaczone numerami udziały i w tym zakresie Sąd Okręgowy uchylił wpis dokonany w dniu 28 czerwca 2017 r.

Poza dotychczasowymi ustaleniami Sąd Okręgowy wskazał, że postanowieniem z dnia 20 lutego 2015 r., wydanym na podstawie art. 425⁵ p.u.n., Sąd Rejonowy w W. określił odrębną masę upadłości dla przedsięwzięcia deweloperskiego obejmującą nieruchomości będące następnie przedmiotem obrotu. We wszystkich umowach, poza uchwałą o kontynuacji przedsięwzięcia deweloperskiego, przedkładano notariuszowi postanowienie sędziego komisarza wyrażającego zgodę na wyodrębnienie własności lokali, na ich sprzedaż z wolnej ręki. Hipoteka na rzecz S. B. została wpisana przed ogłoszeniem upadłości dewelopera.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma wystarczających podstaw, by w stanie prawnym rozpoznawanej sprawy wyłączyć zastosowanie art. 313 p.u.n. Stało się to dopiero z dniem wejścia w życie nowelizacji ustawy Prawo upadłościowe tj. z dniem 1 stycznia 2016 r. i wprowadzeniem do niej art. 425 lit. f. Rozwiązanie to nie ma jednak zastosowania w sprawach, w których wniosek o ogłoszenie upadłości wpłynął przed wejściem w życie powyższej zmiany (art. 449 i 456 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne Dz.U. z 2015 r., poz. 978 dalej jako pr. restr.). Sąd Okręgowy podkreślił, że pomimo wprowadzenia odrębnej regulacji upadłości deweloperów w dotychczasowym stanie prawnym ustawodawca nie wyłączył zastosowania w tym postępowaniu art. 313 p.u.n.

W nowelizacji prawa upadłościowego obowiązującej od 1 stycznia 2016 r. ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem o „zaspokojeniu” nabywców lokali „w pierwszej kolejności”, lecz wskazał, że celem odrębnego postępowania

upadłościowego mającego zastosowanie do deweloperów jest zaspokojenie nabywców w drodze przeniesienia na nich własności lokali, jeżeli racjonalne względy na to pozwolą (art. 425b). Postępowanie prowadzone według aktualnych regulacji zmierza do „przeniesienia na nich własności lokali” i pod tym pojęciem ustawodawca rozumie obecnie zaspokojenie roszczeń nabywców (co wynika z art. 425f ust. 1 zd. 2). Zaspokojenie to nie musi się zatem wiązać z nabyciem nieobciążonego prawa do nieruchomości nieobciążonej, skoro w art. 425f ust. 2 wprost wyłączono skutki opisane w art. 313. Aktualne brzmienie ustawy nie przewiduje odrębnej masy upadłości przedsiębiorstwa deweloperskiego, która w stanie prawnym rozpoznawanej sprawy służyła w pierwszej kolejności zaspokojeniu roszczeń nabywców lokali. Odrębności w założeniach obu trybów postępowania upadłościowego w stosunku do deweloperów nie pozwalają na wyłączenie zastosowania art. 313 p.u.n. w sprawach rozpoznawanych na podstawie art. 425¹-425⁵ p.u.n. W sprawie nie ma zatem zastosowania art. 76 u.k.w.h.

W skardze kasacyjnej, skierowanej do postanowienia Sądu Okręgowego w W. zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w O. przez utrzymanie wpisu polegającego na wykreśleniu hipoteki łącznej obciążającej wskazane w skardze udziały wierzyciel hipoteczny, S. B. zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem prawa materialnego, tj.:

- art. 425⁵ ust. 1 p.u.n. przez błędną wykładnię i uznanie, że w razie gdy syndyk przenosi na nabywców prawo własności nieruchomości obciążonej hipoteką łączną w toku odrębnego postępowania upadłościowego wobec deweloperów, to wywołuje to skutki sprzedaży egzekucyjnej określonej w art. 313 ust. 1 p.u.n., a w konsekwencji na podstawie art. 313 ust. 2 p.u.n. prowadzi do wygaśnięcia hipoteki łącznej obciążającej nieruchomości ulegającą podziałowi przy braku zastosowania art. 76 ust. 1 u.k.w.h., podczas gdy ustanowienie i przeniesienie na nabywców prawa odrębnej własności lokali w trybie art. 425 ust. 1 p.u.n. wyklucza zastosowanie art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n., a wymaga zastosowania art. 76 ust. 1 u.k.w.h., co prowadzi

- do przeniesienia odrębnej własności lokalu i udziału w nieruchomości gruntowej obciążonych hipoteką łączną;
- art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że w przypadku ustanowienia i przeniesienia odrębnej własności lokalu oraz udziału we własności nieruchomości gruntowej przez syndyka w trybie art. 425⁵ ust. 1 p.u.n. ma zastosowanie art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n., co powoduje zastosowanie do tej czynności prawnej skutków sprzedaży egzekucyjnej i powoduje wygaśnięcie hipoteki łącznej obciążającej uprzednio nieruchomość gruntową oraz uznanie, iż art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. jest w tym przypadku przepisem szczególnym w stosunku do art. 76 ust. 1 u.k.w.h., podczas gdy zastosowanie winien mieć wówczas art. 76 ust. 1 u.k.w.h. przy braku zastosowania art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n., a w konsekwencji ustanowienie i przeniesienie odrębnej własności lokalu i udziału w nieruchomości gruntowej powinno doprowadzić do wyodrębnienia własności lokalu wraz z obciążeniem hipoteką łączną podobnie jak w przypadku udziału w nieruchomości gruntowej;
 - art. 76 ust. 1 u.k.w.h. przez błędną wykładnię i przyjęcie, iż w przypadku ustanowienia i przeniesienia odrębnej własności lokalu i udziału w nieruchomości gruntowej w trybie art. 425 ust. 1 p.u.n. wyłączone zostaje zastosowanie art. 76 ust. 1 u.k.w.h., w miejsce którego zastosowanie ma art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. jako przepis szczególny, podczas gdy art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. nie jest przepisem szczególnym względem art. 76 ust. 1 u.k.w.h. przy przeniesieniu własności w toku odrębnego postępowania upadłościowego dotyczącego deweloperów;
 - art. 76 ust. 5 u.k.w.h. przez błędne zastosowanie i uznanie, iż regulacja ta stanowi podstawę do wykładni przesadzającej o konieczności zastosowania art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n., podczas gdy w ustalonym stanie faktycznym zadośćuczyniono roszczeniu, które zostało ujawnione w księdze wieczystej po powstaniu hipoteki, a nie przed jak stanowi przepis;
 - art. 21 ust. 2 Konstytucji w zw. z art. 64 ust. 2 Konstytucji przez niezastosowanie i pozbawienie wierzyciela hipotecznego równej ochrony własności gwarantowanej przez ustawę zasadniczą, co skutkowało

wywłaszczeniem wierzyciela hipotecznego bez odszkodowania i nie na cele publiczne, podczas gdy własność podlega równej dla wszystkich ochronie prawnej, a wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w części stanowiącej o utrzymaniu w mocy wpisu referendarza sądowego polegającego na wykreśleniu hipoteki łącznej obciążającej udziały nr 5, 6, 7, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 19 oraz uchylenie wpisu dokonanego w tej części w dniu 28 czerwca 2017 r. i w tym zakresie o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak słuszenie podniósł Sąd Okręgowy, najistotniejsze w rozpoznawanej sprawie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy sprzedaż przez Syndyka masy upadłości dewelopera wyodrębnionego lokalu mieszkalnego na rzecz nabywców miała charakter sprzedaży egzekucyjnej w rozumieniu art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. w brzmieniu obowiązującym w dniu jej zawarcia oraz jakie były jej skutki dla hipoteki umownej łącznej ujawnionej na rzecz skarżącego S. B. w księdze wieczystej (...).

Umowa sprzedaży została zawarta po ogłoszeniu upadłości dewelopera E. K. pod rządami przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze w brzmieniu obowiązującym w okresie między dniem 29 kwietnia 2012 r. i dniem 1 stycznia 2016 r., w tym przepisów art. 425¹ - art. 425⁵ zawartych w Tytule IA wprowadzonym do prawa upadłościowego i naprawczego przez art. 36 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz.U. nr 232, poz. 1377). Wskazany w skardze kasacyjnej art. 425⁵ ust. 1 p.u.n. stanowił, że w przypadku, o którym mowa w art. 425⁴ ust. 1 pkt 2, a zatem w przypadku kontynuacji przedsięwzięcia deweloperskiego przez syndyka, syndyk przenosi na nabywców prawo własności lub prawo użytkowania wieczystego nieruchomości w terminie 30 dni od dnia zakończenia przedsięwzięcia deweloperskiego, a kwoty pozostałe w osobnej masie upadłości wchodziły do funduszy masy upadłości. W skład osobnej masy upadłości wchodziło prawo

własności nieruchomości, na której realizowane było przedsięwzięcie deweloperskie, które służyło zaspokajaniu w pierwszej kolejności nabywców lokali mieszkalnych objętych tym przedsięwzięciem. Wchodziły do niej również dopłaty wnoszone przez nabywców na podstawie art. 425⁴ ust. 1 pkt 2 p.u.n. (art. 425² ust. p.u.n.).

Stosownie do art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n., sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym ma skutki sprzedaży egzekucyjnej. Nabywca składników masy upadłości nie odpowiada za zobowiązania podatkowe upadłego, także powstałe po ogłoszeniu upadłości. Sprzedaż nieruchomości powoduje wygaśnięcie praw oraz praw i roszczeń osobistych ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej lub nieujawnionych w ten sposób, lecz zgłoszonych sędziemu-komisarzowi w terminie określonym w art. 51 ust. 1 pkt 5. W miejsce prawa, które wygasło, uprawniony nabywa prawo do zaspokojenia wartości wygasłego prawa z ceny uzyskanej ze sprzedaży obciążonej nieruchomości. Skutek ten powstaje z chwilą zawarcia umowy sprzedaży. Podstawą do wykreślenia praw, które wygasły na skutek sprzedaży, jest prawomocny plan podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości obciążonej. Podstawą wykreślenia hipoteki jest umowa sprzedaży nieruchomości.

W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego odnoszącym się do podobnych, do występującego w tej sprawie, stanów faktycznych w identycznym stanie prawnym, dominuje stanowisko, zgodnie z którym, jeżeli z uzasadnionych przyczyn dojdzie do ważnej sprzedaży wyodrębnionego lokalu mieszkalnego przez syndyka masy upadłości przedsiębiorcy dewelopera na rzecz nabywcy, który zapłacił pełną cenę, to nie stanowi to przeszkody do kwalifikowania tej czynności prawnej jako sprzedaży egzekucyjnej w rozumieniu art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. z wynikającymi stąd konsekwencjami w postaci wygaśnięcia praw i roszczeń osobistych ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej. Do takiej kwalifikacji tej czynności prawnej w świetle brzmienia przytoczonej normy wystarczające jest, że chodzi w niej o sprzedaż składnika masy upadłości w postępowaniu upadłościowym. Jeżeli kwota wpłacona za lokal trafia do majątku upadłego, to jej wpłata, co do zasady, nie pozostaje bez wpływu na rozmiar późniejszej masy upadłości i podlegających zaspokojeniu z niej wierzytelności (por. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 18 maja 2017 r., III CSK 197/16, nie publ., z dnia 10 marca 2017 r., III CSK 91/16, OSNC-ZD 2017, nr D, poz. 65, z dnia 6 kwietnia 2017 r., III CSK 117/16, nie publ., z dnia 6 kwietnia 2017 r., III CSK 123/16, nie publ. oraz z dnia 6 kwietnia 2017 r., III CSK 133/16, nie publ., z dnia 29 maja 2019 r., III CSK 86/17, nie publ. z dnia 17 lipca 2020 r., III CSK 362/17, nie publ.). Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 26 lutego 2010 r., V CSK 473/18 oraz z dnia 23 czerwca 2020 r., V CSK 515/18 (nie publ.) wydanych w odniesieniu do zabezpieczenia hipotecznego tej samej wierzytelności w związku z ustanowieniem odrębnej własności lokali i ich sprzedaży przez syndyka masy upadłości E. K. w toku tego samego postępowania upadłościowego.

Z tych samych przyczyn w podobnym stanie faktycznym Sąd Najwyższy nie dopatrywał się podstaw do przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania wniesionych od orzeczeń podtrzymujących tę linię orzecznictwa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2018 r. w sprawach III CSK 42/18 i III CSK 43/18 oraz postanowienie z dnia 15 stycznia 2019 r., III CSK 172/18).

W postanowieniu z dnia 6 kwietnia 2017 r. (sygn. akt III CSK 117/16) Sąd Najwyższy podniósł, że sprzedaż, o której mowa w art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n., jest sposobem spieniężenia przez syndyka majątku upadłego. Jest to umowa uregulowana w art. 535 i nast. k.c. i nie ma podstaw do twierdzenia, że jest ona inaczej rozumiana w art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. Przepisy te dotyczą bowiem każdej sprzedaży, bez jakichkolwiek normatywnych ograniczeń, a przesłanką uzasadniającą ich zastosowanie są jedynie ramy czasowe, mianowicie musi ona być zawarta "w postępowaniu upadłościowym". W tej sytuacji, skoro sprzedaż lokalu mieszkalnego dokonano w postępowaniu upadłościowym, przepisy art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. mają do niej zastosowanie, a konsekwencją zawarcia tej umowy jest skutek w postaci wygaśnięcia *ex lege* praw, m.in. ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej. Podstawą do wykreślenia hipotek, które *ex lege* wygasły na skutek sprzedaży dokonanej w postępowaniu upadłościowym, jest umowa sprzedaży nieruchomości, w tym także umowa ustanowienia i przeniesienia odrębnej własności lokalu. Rozważany skutek prawny następuje niezależnie od oceny co do braku możliwości realnego wykonania nabytego prawa do zaspokojenia wartości wygasłych hipotek z ceny uzyskanej ze sprzedaży obciążonego lokalu. Faktyczny

brak możliwości uzyskania realnego zaspokojenia się przez uprawnionego nie wyłącza bowiem ustawowego skutku w postaci wygaśnięcia istniejących zabezpieczeń.

Sąd Najwyższy w omawianym orzeczeniu wskazał też, że nie można aprobować poglądu, iż użyte w art. 313 ust. 1 i 2 p.u.n. pojęcie "sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym" musi obejmować jedynie te formy przenoszenia praw majątkowych, które znane są ustawie - Prawo upadłościowe (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2011 r., II CSK 361/10, nie publ. i z dnia 27 lutego 2014 r., II CSK 350/13, Rocznik orzecznictwa i piśmiennictwa z zakresu prawa spółdzielczego, tom VI, 2016 rok, poz. 17). Podkreślił, że postanowienia te zostały wydane w sprawie ustanowienia i przeniesienia odrębnej własności lokalu na rzecz osoby, której uprzednio przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do tego lokalu, a więc w zupełnie odmiennym stanie faktycznym.

W literaturze przeważało natomiast stanowisko przeciwne, zgodnie z którym zawarta przez syndyka masy upadłości dewelopera z nabywcą, umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego pod rządami art. 425¹ - art. 425⁵ p.u.n., nie miała charakteru sprzedaży egzekucyjnej w rozumieniu art. 313 ust. 1 i 3 p.u.n.

Ostatecznie tę kwestię uregulował ustawodawca, wprowadzając do prawa upadłościowego, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r., art. 425f przewidujący w ust. 1, że w przypadku dalszego prowadzenia przedsięwzięcia deweloperskiego zgodnie z art. 425e do umowy deweloperskiej przepisu art. 98 nie stosuje się w zakresie, w jakim przewiduje uprawnienie syndyka do odstąpienia od umowy, a do roszczenia nabywcy wynikającego z umowy deweloperskiej przepisu art. 91 nie stosuje się. Roszczenie nabywcy zaspokajane jest przez przeniesienie własności lokalu. Przeniesienie własności lokalu nie wywołuje skutków sprzedaży egzekucyjnej. Dopiero według jednoznacznego postanowienia art. 425f ust. 2 przeniesienie własności lokalu nie wywołuje skutków sprzedaży egzekucyjnej i do tego przeniesienia nie stosuje się przepisu art. 313.

Rozpoznawana sprawa dotyczy jednak stanu faktycznego, do którego zastosowanie znajdują, jak to już wskazano, przepisy obowiązujące poprzednio. Wprowadzone z dniem 1 stycznia 2016 r. systemowe zmiany stanu prawnego, których celem było wzmocnienie ochrony nabywców lokali w związku z upadłością

dewelopera objęły nie tylko postępowanie upadłościowe dewelopera (art. 425a - 425 s p.u.n. w związku z art. 428 pr. restr.) ale także uregulowany dotychczas w ustawie z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. z 2011 r., 232.1377 w związku z art. 445 i 456 pr. restr.) zakres ochrony nabywców lokali mieszkalnych jak również uregulowane w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece przepisy o hipotece łącznej (art. 404 pr. restr.).

Sąd Najwyższy podziela wykładnię celowościową adekwatnych do tej sprawy regulacji prawa upadłościowego, przedstawioną w przytoczonych wyżej orzeczeniach Sądu Najwyższego oraz podziela zawartą w tych orzeczeniach argumentację.

Z tych względów uznając, iż nie doszło do naruszenia wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ i art. 520 § 1 w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił skargę kasacyjną uczestnika postępowania S. B.. Ze względu na szczególne okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. odstąpił od obciążenia wnoszącego skargę kasacyjną kosztami postępowania kasacyjnego.